

**შპს „ვერონას“ (ს/ნ: 401979187) 2026 წლის 27 ივლისის N01/6716
საჩივრის საფუძველზე მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ**

1. ფაქტობრივი გარემოებები

1.1. საჩივრის მოკლე შინაარსი

საქართველოს კონკურენციისა და მომხმარებლის დაცვის სააგენტოში (შემდგომში - სააგენტო) 2026 წლის 27 ივლისს წარმოდგენილ იქნა შპს „ვერონას“ (ს/ნ: 401979187) საჩივარი (რეგ. N01/6716) (შემდგომში - მომჩივანი/„ვერონა“), რომელიც შეეხებოდა შპს „ჯესურის“ (ს/ნ: 431181044) (შემდგომში - მოპასუხე/„ჯესური“) მხრიდან კონკურენციის შესახებ საქართველოს კანონის 11³ მუხლის (არაკეთილსინდისიერი კონკურენცია) სავარაუდო დარღვევის ფაქტს.

მომჩივანი საჩივარში მიუთითებს, რომ „ვერონა“ წარმოადგენს იტალიური ბრენდის - SMEG-ის პროდუქციის ოფიციალურ შემომტანს საქართველოში. მომჩივნის მითითებით, SMEG-ის სათავო ოფისსა და „ვერონას“ შორის გაფორმებულია საქართველოში პროდუქციის რეალიზაციის ექსკლუზიური ხელშეკრულება. ამასთან, მომჩივნის მიერ საკპატენტში რეგისტრირებულია სასაქონლო ნიშანი „SMEG“¹, რომლის გამოყენების უფლება, მისი მითითებით, მხოლოდ „ვერონას“ აქვს.

მომჩივნის განმარტებით, საქართველოს ბაზარზე მოქმედი რამდენიმე ონლაინ მაღაზია, მათ შორის, „ჯესური“, SMEG-ის სასაქონლო ნიშნის გამოყენებით მომხმარებელს სთავაზობს არაორიგინალ/კონტრაფაქციულ პროდუქციას. კერძოდ, მომჩივანი მიუთითებს, რომ „ჯესურის“ Facebook გვერდზე განთავსებულია SMEG-ის პროდუქციის ამსახველი ფოტოები და ვიდეოები, ასევე ხორციელდება აღნიშნული პროდუქციის რეალიზაცია.

მომჩივნის მითითებით, მან მოპასუხეს წერილობით მიმართა და მოითხოვა კონტრაფაქციული პროდუქციის რეალიზაციის, შესაბამისი ფოტო-ვიდეო მასალის

¹ რეგ. N41281

განთავსებისა და SMEG-ის სასაქონლო ნიშნის გამოყენების შეწყვეტა, თუმცა მოპასუხე მაინც განაგრძობდა პროდუქციის რეალიზაციას.

საჩივარში ასევე აღნიშნულია, რომ მოპასუხის მიერ რეალიზებული პროდუქცია გამოირჩევა მნიშვნელოვნად დაბალი ფასით. კერძოდ, მომჩივნის მითითებით, „ჯესურის“ გვერდებზე ელექტრო ჩაიდანის, ტოსტერი და გაზის ჩაიდანის 400 ლარად იყიდება, მაშინ როდესაც „ვერონას“ მხრიდან მათი სარეალიზაციო ფასები შეადგენს 630, 630 და 490 ლარს. მომჩივნის შეფასებით, აღნიშნული ფასობრივი სხვაობა ქმნის მომხმარებლების გადინებისა და მისი პროდუქციის რეალიზაციის შემცირების საფრთხეს.

მომჩივნის განმარტებით, მოპასუხე ითვისებს SMEG-ის პროდუქციის ფორმას, შეფუთვასა და იერსახეს და სასაქონლო ნიშნის გამოყენებით ახორციელებს არაორიგინალი პროდუქციის რეალიზაციას, რაც, მისი მოსაზრებით, აზიანებს SMEG-ის რეპუტაციას და მომხმარებელს უქმნის მცდარ წარმოდგენას პროდუქციის წარმოშობის, ხარისხისა და ტექნიკური მახასიათებლების შესახებ. ამასთან, მომჩივანი მიუთითებს, რომ აღნიშნული ქმედებები ზიანს აყენებს მის, როგორც SMEG-ის ოფიციალური იმპორტიორისა და სასაქონლო ნიშნის მფლობელის, კანონიერ ინტერესებს.

1.2. მოპასუხის პოზიცია

კანონმდებლობით დადგენილი წესით, საჩივარი თანდართულ დოკუმენტაციასთან ერთად გასაცნობად და პოზიციის წარმოსადგენად გადაეგზავნა მოპასუხეს.² დამატებით, მოპასუხეს გადაეგზავნა დამაზუსტებელი შეკითხვები.³

მოპასუხის მიერ სააგენტოში წარმოდგენილ იქნა წერილობითი პოზიცია.⁴ მოპასუხის განმარტებით, „ჯესურს“ 2024 წლის 1 იანვრიდან წერილის წარმოდგენის თარიღამდე SMEG-ის ბრენდის პროდუქციის იმპორტი არ განუხორციელებია და, შესაბამისად, აღნიშნულთან დაკავშირებული საიმპორტო დოკუმენტაცია არ გააჩნია. ამავე პერიოდში, „ჯესურს“ არც საქართველოს ტერიტორიაზე შეუძენია SMEG-ის პროდუქცია შემდგომი საცალო რეალიზაციის მიზნით და არც აღნიშნული პროდუქციის რეალიზაცია განუხორციელებია. შესაბამისად, მოპასუხის განმარტებით, SMEG-ის პროდუქციის შეძენის, იმპორტისა და რეალიზაციის დამადასტურებელი დოკუმენტები და შესაბამისი რეალიზაციის მონაცემები არ არსებობს.

მოპასუხე ასევე განმარტავს, რომ SMEG-ის რამდენიმე პროდუქტის შესახებ ინფორმაცია მის Facebook გვერდზე განთავსდა სატესტო მიზნით, მომხმარებელთა შესაძლო ინტერესისა და მოთხოვნის შესაფასებლად. მისი განმარტებით, აღნიშნული პროდუქცია წინასწარ შეძენილი არ ყოფილა და „ჯესურის“ საკუთრებაში ან მის მარაგში არ

² სააგენტოს 2026 წლის 27 ივლისის N02/5103 წერილი

³ სააგენტოს 2026 წლის 8 სექტემბრის N02/6131 წერილი

⁴ რეგ. 01/8350 (14.09.2026)

იმყოფებოდა. პროდუქცია ხელმისაწვდომი იყო მოპასუხის პარტნიორ/მეგობარ სავაჭრო ობიექტში და მომხმარებლის მხრიდან რეალური დაინტერესებისა და შეკვეთის შემთხვევაში, მოპასუხე გეგმავდა შესაბამისი პროდუქციის აღნიშნული ობიექტისგან შეძენას და შემდგომ მომხმარებლისთვის რეალიზაციას.

მოპასუხის განმარტებით, აღნიშნული მიდგომა განპირობებული იყო იმ გარემოებითაც, რომ SMEG-ის პროდუქცია შედარებით მაღალი ღირებულების პროდუქციის კატეგორიას განეკუთვნება და მომხმარებელთა მოთხოვნის წინასწარი შეფასების გარეშე შესაბამისი პროდუქციის მარაგის შეძენა კომპანიისთვის ეკონომიკურად მიზანშეწონილი არ იყო.

მოპასუხის განცხადებით, Facebook გვერდზე აღნიშნული ინფორმაციის განთავსების შემდეგ მომხმარებელთა მხრიდან SMEG-ის პროდუქციის მიმართ შესაბამისი მოთხოვნა ან რეალური შეკვეთა არ დაფიქსირებულა. შესაბამისად, „ჯესურს“ SMEG-ის არცერთი პროდუქტი არ შეუძენია და არ გაუყიდა და აღნიშნული პროდუქციის რეალიზაციიდან შემოსავალი არ მიუღია. მოთხოვნის არარსებობის გამო, კომპანიამ SMEG-ის პროდუქციის შეთავაზება შეწყვიტა და შესაბამისი განცხადებები/პუბლიკაციები Facebook გვერდიდან ამოიღო.

შეჯამების სახით, მოპასუხე მიუთითებს, რომ 2024 წლის 1 იანვრიდან სააგენტოში წერილობითი პოზიციის წარმოდგენის თარიღამდე⁵ „ჯესურს“ SMEG-ის პროდუქციის არც იმპორტი, არც საქართველოს ტერიტორიაზე შეძენა და არც შემდგომი რეალიზაცია არ განუხორციელებია. შესაბამისად, მოპასუხის განმარტებით, აღნიშნულ პერიოდთან დაკავშირებით SMEG-ის პროდუქციის შესყიდვის, იმპორტისა და რეალიზაციის დამადასტურებელი დოკუმენტაცია მის ხელთ არ არსებობს და სააგენტოში მისი წარმოდგენა ვერ მოხდება.

1.3. მომჩივნისგან დამატებით მიღებული ინფორმაცია

საჩივრის დასაშვებობის საკითხის შესწავლის ფარგლებში, სააგენტომ მომჩივნისგან დამატებით გამოითხოვა⁶ „ვერონასა“ და იტალიურ ბრენდი SMEG-ს შორის გაფორმებული სადისტრიბუციო ხელშეკრულება, რომელიც მომჩივანმა სააგენტოში წარმოადგინა 2026 წლის 14 აგვისტოს (რეგ. N01/7456).

სააგენტო გაეცნო წარმოდგენილ ხელშეკრულებას, რის შედეგადაც დადგინდა, რომ დოკუმენტი წარმოდგენილი იყო არასრულყოფილი სახით. კერძოდ, ხელშეკრულებას არ ახლდა მასში მითითებული 7 დანართი, რომლებზეც ხელშეკრულების ტექსტში პირდაპირ იყო მითითებული. აღნიშნულთან დაკავშირებით, სააგენტომ 2026 წლის 25 აგვისტოს

⁵ რეგ. 01/8350 (14.09.2026)

⁶ სააგენტოს 2026 წლის 11 აგვისტოს N02/5435 წერილი

წერილით (რეგ. N02/5778) მიმართა მომჩივანს და სთხოვა ხელშეკრულების შესაბამისი დანართების წარმოდგენა.

ამავე წერილით, მომჩივანს ასევე ეთხოვა შესაბამისი მტკიცებულებების წარმოდგენა, რომლებიც დაადასტურებდა საჩივარში მითითებულ გარემოებას, კერძოდ იმას, რომ „ჯესურის“ მიერ ონლაინ მაღაზიისა და Facebook გვერდის მეშვეობით რეალიზებული SMEG-ის პროდუქცია ნამდვილად არაორიგინალი/კონტრაფაქციულია. აღნიშნული წერილის პასუხად, მომჩივანმა 2026 წლის 14 სექტემბერს სააგენტოში წარმოადგინა კორესპონდენცია⁷. თუმცა, წარმოდგენილი კორესპონდენციით სააგენტოს მიერ მოთხოვნილი მტკიცებულებები არ იქნა წარმოდგენილი. შესაბამისად, სააგენტომ მომჩივანს განმეორებით მოსთხოვა⁸ შესაბამისი ინფორმაციისა და მტკიცებულებების წარმოდგენა.

აღნიშნული წერილის საპასუხო კორესპონდენცია მომჩივანმა სააგენტოში მ/წ 21 სექტემბერს წარმოადგინა.⁹ მომჩივანმა კვლავ არ წარმოადგინა ხელშეკრულების დანართები და განმარტა, რომ, მისი მოსაზრებით, აღნიშნულ დანართებს „ჯესურის“ წინააღმდეგ მიმართულ დავაში მტკიცებითი მნიშვნელობა არ გააჩნია და, შესაბამისად, მათი წარმოდგენა არ წარმოადგენს საკითხის გადაწყვეტისთვის არსებით გარემოებას. რაც შეეხება SMEG-ის პროდუქციის სავარაუდო კონტრაფაქციულობასთან დაკავშირებულ მტკიცებულებებს, მომჩივანმა წარმოადგინა ეკრანული ანაბეჭდები (ე.წ. Screenshot-ები), რომლებზეც ასახულია სხვადასხვა ონლაინ მაღაზიის მხრიდან განთავსებული SMEG-ის პროდუქციის ფოტოები და სხვა ვიზუალური მასალა, მათ შორის, პროდუქციის ორიგინალ და არაორიგინალ ნიმუშებთან დაკავშირებული შედარებები.

მომჩივანმა ასევე წარმოადგინა პოზიცია მოპასუხის პოზიციასთან დაკავშირებით¹⁰. მომჩივანი არ ეთანხმება მოპასუხის მითითებას, რომ მას SMEG-ის პროდუქციის შეძენა/რეალიზაცია არ განუხორციელებია და აღნიშნავს, რომ აღნიშნულს ეწინააღმდეგება „ჯესურის“ Facebook გვერდზე სხვადასხვა პერიოდში განთავსებული პოსტების შინაარსი, მათ შორის, SMEG-ის პროდუქციის რეალიზაციისა და შეძენის შეთავაზების შესახებ ინფორმაცია, ასევე მომხმარებელთა კომენტარები და რეაქციები. მომჩივნის განმარტებით, აღნიშნული მასალები მიუთითებს „ჯესურის“ მიერ SMEG-ის პროდუქციის ფაქტობრივ შეთავაზებასა და რეალიზაციაზე და წინააღმდეგობაში მოდის მოპასუხის მიერ წარმოდგენილ პოზიციასთან.

⁷ რეგ. N01/8311

⁸ 2026 წლის 14 სექტემბრის N02/6259 წერილით

⁹ რეგ. N01/8492 (21.09.2026)

¹⁰ რეგ. N01/8458

2. ნორმატიული რეგულირება

2.1. მატერიალური ნაწილი

საქართველოს კონსტიტუციის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, სახელმწიფო ზრუნავს თავისუფალი და ღია ეკონომიკის, თავისუფალი მეწარმეობისა და კონკურენციის განვითარებაზე.

კანონის პირველი მუხლით, კანონის რეგულირების სფეროდ განისაზღვრება თავისუფალი და სამართლიანი კონკურენციის არამართლზომიერი შეზღუდვისაგან დაცვის პრინციპების დადგენა, რაც, თავის მხრივ, თავისუფალი ვაჭრობისა და კონკურენტუნარიანი ბაზრის განვითარების საფუძველია.

კანონის მე-4 მუხლის თანახმად, ამ კანონის მოთხოვნათა დაცვასა და შესრულებაზე უფლებამოსილების მქონე ორგანოა დამოუკიდებელი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – საქართველოს კონკურენციისა და მომხმარებლის დაცვის სააგენტო. სააგენტოს ძირითადი ამოცანაა კონკურენციის პოლიტიკის განხორციელება, საქართველოში კონკურენციის განვითარების ხელშეწყობი პირობების შექმნა, დაცვა და ამ მიზნით ყველა ტიპის ანტიკონკურენტული შეთანხმებისა და ქმედების დაუშვებლობა.

კანონის 11³ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, დაუშვებელია არაკეთილსინდისიერი კონკურენცია. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით კი, არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად ითვლება ეკონომიკური აგენტის ქმედება, რომელიც ეწინააღმდეგება საქმიანი ეთიკის ნორმებს და ლახავს კონკურენტთა და მომხმარებელთა ინტერესებს, მაგალითად:

ა) კომუნიკაციის ნებისმიერი საშუალების გამოყენებით საქონლის შესახებ ისეთი ინფორმაციის გადაცემა (მათ შორის, არასათანადო, არაკეთილსინდისიერი, არასარწმუნო ან აშკარად ყალბი რეკლამის საშუალებით), რომელიც მომხმარებელს არასწორ წარმოდგენას უქმნის და ამით გარკვეული ეკონომიკური ქმედებისაკენ უბიძგებს;

ბ) ეკონომიკური აგენტის მიერ მხარის შეცდომაში შესაყვანად გარიგების ნამდვილი მიზნის დამალვა და ამით კონკურენციაში უპირატესობის მიღწევა;

გ) ეკონომიკური აგენტის მიერ კონკურენტის რეპუტაციის შელახვა (საწარმოზე, პროდუქციაზე, სამეწარმეო საქმიანობასა და სავაჭრო საქმიანობაზე არასწორი წარმოდგენის შექმნა), მისი უსაფუძვლო კრიტიკა ან დისკრედიტაცია;

დ) კონკურენტის ან მესამე პირის საქონლის ფორმის, შეფუთვის ან გარეგნული იერსახის მითვისება;

ე) სამეცნიერო-ტექნიკური, საწარმოო ან სავაჭრო ინფორმაციის ან კომერციული საიდუმლოების მისი მფლობელის თანხმობის გარეშე მიღება, მოპოვება, გამოყენება ან გავრცელება;

ვ) შემსყიდველის, მიმწოდებლის, მისი თანამშრომლის ან გადაწყვეტილების მიღების უფლებამოსილების მქონე პირის მოსყიდვა, რათა მან დამქირავებლის ინტერესების საწინააღმდეგოდ იმოქმედოს ან უგულვებელყოს მომხმარებლის ინტერესები;

ზ) ბოიკოტისაკენ მოწოდება.

2.2. პროცედურული ნაწილი

კანონის 22-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, სააგენტოში საჩივრის წარდგენის უფლება აქვს მომჩივანს, რომელიც მხარედ განიხილება. მან სააგენტოში საჩივართან ერთად უნდა წარადგინოს მტკიცებულებები და მასვე ეკისრება მტკიცების ტვირთი.

კანონის 23-ე მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, სააგენტო საჩივრის მიღების შემდეგ, საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში სწავლობს საჩივრის დასაშვებობის საკითხს.

სააგენტოს თავმჯდომარის 2020 წლის 23 ოქტომბრის №38 ბრძანებით დამტკიცებული „საჩივრის ფორმა, მისი წარდგენის წესი და საჩივრის დასაშვებობასთან დაკავშირებული პროცედურების და ვადების“ (შემდგომში - პროცედურა) მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სააგენტო საჩივრის მატერიალურ დასაშვებობას და მის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყების მიზანშეწონილობას შეისწავლის საჩივრის სრულყოფილი სახით რეგისტრაციიდან 30 სამუშაო დღის ვადაში. საქმის სირთულიდან გამომდინარე, ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 15 სამუშაო დღით.

პროცედურის მე-13 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ზემოაღნიშნული მატერიალური დასაშვებობის შემოწმებისათვის განსაზღვრულ ვადაში სააგენტო შეისწავლის მხარეთა მიერ წარმოდგენილ ინფორმაციას, მტკიცებულებებს, დამატებით მოძიებულ ინფორმაციას და ახდენს მათ ურთიერთშეჯერებას. სააგენტო, ასევე, აანალიზებს, ხომ არ არსებობს საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის კანონმდებლობით განსაზღვრული საფუძვლები და წარმოიშვება თუ არა გონივრული ეჭვი სავარაუდო დარღვევის არსებობის თაობაზე. ამდენად, საქმის მოკვლევის დაწყების საფუძველია სააგენტოს გონივრული ეჭვი კანონის შესაბამისი მუხლის დარღვევის შესახებ. რაც შეეხება საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის საფუძვლებს, ისინი გაწერილია კანონის 24-ე მუხლსა და პროცედურის მე-13 მუხლში. ასევე, პროცედურის მე-13 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, სააგენტოს ზემოთ აღნიშნულ 30-დღიან ვადაში გამოაქვს ერთ-ერთი შემდეგი გადაწყვეტილება: საჩივრის დასაშვებად ცნობის და საქმის

მოკვლევის დაწყების შესახებ ან საჩივრის დაუშვებლად ცნობისა და საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ.

საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის შესახებ სააგენტოს გადაწყვეტილება საჩივრდება კანონის 33² მუხლით დადგენილი წესით, თბილისის საქალაქო სასამართლოში.

2.3. არაკეთილსინდისიერი კონკურენცია პარიზის კონვენციის მიხედვით

„სამრეწველო საკუთრების დაცვის პარიზის კონვენციის“¹¹ (1967) (შემდგომში - კონვენცია) პირველი მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოები ქმნიან სამრეწველო საკუთრების დაცვის კავშირს. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით, სამრეწველო საკუთრების დაცვის ობიექტებია: პატენტები, სასარგებლო მოდელები, სამრეწველო დიზაინები, სასაქონლო ნიშნები, მომსახურების ნიშნები, საფირმო სახელწოდებები, წარმოშობის აღნიშვნები და ადგილწარმოშობის დასახელებები, აგრეთვე არაკეთილსინდისიერი კონკურენციის აღკვეთა.

კონვენციის 10bis მუხლი ეხება არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას. აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, კავშირის წევრი ქვეყნები ვალდებული არიან, უზრუნველყონ კავშირის ქვეყნების მოქალაქეები არაკეთილსინდისიერი კონკურენციისაგან ეფექტიანი დაცვით. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტი ადგენს, რომ არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად ჩაითვლება კონკურენციის ნებისმიერი აქტი, რომელიც ეწინააღმდეგება სამეწარმეო ან კომერციული საქმიანობის პატიოსან ჩვევებს. მუხლში განმარტებული არ არის, თუ რა იგულისხმება „სამეწარმეო ან კომერციულ პატიოსანებაში“, შესაბამისად, აღნიშნული ტერმინის განმარტება ეროვნული სასამართლოების და ადმინისტრაციული ორგანოების უფლებამოსილებითაა.

3. სამოტივაციო ნაწილი

3.1. ზოგადი მიმოხილვა

მოქმედი კანონმდებლობის მიხედვით, სააგენტო საქმის მოკვლევას იწყებს საჩივრის საფუძველზე ან საკუთარი ინიციატივით.

კანონის სავარაუდო დარღვევის შესახებ საჩივრის მიღების შემდგომ სააგენტო კანონმდებლობით დადგენილ ვადებში ამოწმებს საჩივრის ფორმალურ და მატერიალურ შესაბამისობას კონკურენციის კანონმდებლობასთან. ფორმალური შესაბამისობის დადგენა

¹¹ კონვენციის სრული ტექსტი იხილეთ შემდეგ ბმულზე:
<https://matsne.gov.ge/ka/document/view/2446385?publication=0> [21.09.2026]

გულისხმობს იმის შემოწმებას, რამდენად სრულყოფილად არის შევსებული/წარმოდგენილი საჩივარი, ხოლო მატერიალური დასაშვებობის ეტაპზე სააგენტო იკვლევს, არსებობს თუ არა საჩივრის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყებაზე უარის თქმის კანონმდებლობით განსაზღვრული საფუძვლები და წარმოიშობა თუ არა გონივრული ეჭვი კანონის სავარაუდო დარღვევის არსებობის თაობაზე. სააგენტო გადაწყვეტილებას საჩივრის დასაშვებად ცნობისა და საქმის მოკვლევის დაწყების ან საჩივრის დაუშვებლად ცნობისა და საქმის მოკვლევაზე უარის თქმის შესახებ იღებს ზემოთ აღნიშნული ფორმალური და მატერიალური დასაშვებობის სტანდარტის მოთხოვნებთან მიმართებით საჩივრის ყოველმხრივი ანალიზის შედეგად.

მატერიალური დასაშვებობის ეტაპზე სააგენტო მოკვლევის დაწყების საფუძვლის შემოწმების მიზნით უფლებამოსილია მომჩივნისგან/მოპასუხისგან გამოითხოვოს დამატებითი ინფორმაცია/დოკუმენტი. აღნიშნული ინფორმაციის დამუშავების შედეგად, საბოლოოდ, ფასდება მომჩივნის/მოპასუხის მიერ წარმოდგენილი საპირწონე არგუმენტები და მტკიცებულებები, ისევე როგორც საჯარო წყაროებიდან მოპოვებული საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე სხვა ნებისმიერი ინფორმაცია. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ კანონის 22-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, მომჩივანი მხარედ განიხილება და ეკისრება მტკიცების ტვირთი (*actori incumbit probatio*). საჭიროების შემთხვევაში, სააგენტოს, საქმის მოკვლევის დაწყების თაობაზე გადაწყვეტილების მიღების პროცესში, დასაშვებობის საკითხის გადაწყვეტამდე, ასევე, შეუძლია გამოითხოვოს ინფორმაცია მესამე პირებისგან. აღნიშნული ღონისძიებების შედეგად თავმოყრილი ინფორმაციის კომპლექსური ანალიზის საფუძველზე კი სააგენტო ადგენს, აკმაყოფილებს თუ არა საჩივარი გონივრული ეჭვის სტანდარტს და აღნიშნულის შესაბამისად მიიღება გადაწყვეტილება საჩივრის დასაშვებობისა თუ დაუშვებლობის შესახებ.

განსახილველ შემთხვევაში, მომჩივანი მიუთითებს, რომ კონკურენტის მხრიდან ადგილი აქვს საქონლის ფორმის, შეფუთვის, იერსახისა და დასახელების მითვისებას, ხოლო კონტრაფაქციული პროდუქციის რეალიზაცია ზიანს აყენებს ბრენდ SMEG-ის რეპუტაციას და მომხმარებლებს აწვდის არასწორ ინფორმაციას პროდუქციის ხარისხის, წარმოშობისა და მისთვის დამახასიათებელი ტექნიკური თვისებების შესახებ. მომჩივნის მიერ აღწერილი აღნიშნული ქმედებები, მათი შინაარსის გათვალისწინებით, შესაძლოა მოექცეს კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ ან/და „დ“ ქვეპუნქტებით განსაზღვრულ დისპოზიციებში.

სააგენტო წარმოადგენს საქართველოში კონკურენციის სამართლის აღმასრულებელ და კონკურენციის პოლიტიკის განმახორციელებელ ორგანოს. იგი უფლებამოსილია ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, მის ხელთ არსებული ინფორმაციის/მტკიცებულებების ყოველმხრივი ანალიზის შედეგად განსაზღვროს, აკმაყოფილებს თუ არა საჩივარი და მასში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები კონკურენციის შესახებ საქართველოს კანონმდებლობის დარღვევის გონივრული ეჭვის სამართლებრივ სტანდარტს.

საქართველოს კონკურენციის კანონმდებლობა არ შეიცავს გონივრული ექვის ცნების ლეგალურ დეფინიციას. დასაშვებობასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილების მიღების პროცესში გონივრული ექვის განსაზღვრისას სააგენტო ხელმძღვანელობს ევროკომისიისა და ევროპის მართლმსაჯულების სასამართლოს მიერ ჩამოყალიბებული საუკეთესო პრაქტიკით. „ევროკავშირის ფუნქციონირების შესახებ შეთანხმების (TFEU) 101-ე და 102-ე მუხლების შესაბამისად პროცედურების წარმართვის საუკეთესო პრაქტიკის შესახებ“ ევროკომისიის ნოტა განმარტავს, რომ კონკურენციის სამართლის ყველა საქმე, მიუხედავად მათი დაწყების საფუძვლებისა, გადის პირველადი შეფასების ფაზას. ამ სტადიაზე კომისია ამოწმებს, თუ რამდენად არის მიზანშეწონილი საქმეზე შემდგომი მოკვლევის განხორციელება.¹² ასევე, პრაქტიკაში, პირველადი შეფასებების სისტემა ნიშნავს, რომ ზოგიერთი საქმე წყდება წარმოების ძალიან ადრეულ ეტაპზე, რადგან ამ საქმეებზე შემდგომი მოკვლევისა თუ შესწავლის განხორციელება არ არის გონივრული.¹³ მართლმსაჯულების სასამართლოს განმარტებით, კომისია აღჭურვილია უფლებამოსილებით, ევროპული კავშირის სამართლით მისთვის დაკისრებული ვალდებულებების გათვალისწინებით, დამოუკიდებლად განსაზღვროს მის წინაშე არსებული საჩივრებიდან, რომელ შემთხვევაშია მიზანშეწონილი და გონივრული საქმეზე შემდგომი მოკვლევის გაგრძელება.¹⁴ ამასთან, ხაზი უნდა გაესვას იმ გარემოებას, რომ სააგენტოსთვის მნიშვნელოვანია შეზღუდული ადმინისტრაციული რესურსების მობილიზება ისეთ საქმეებზე, სადაც მოკვლევის შედეგად მეტად სავარაუდოა სამართალდარღვევის დადგენა.¹⁵ აქვე უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ სააგენტო მატერიალური დასაშვებობის შესწავლის პროცესში შეზღუდულია კანონმდებლობით დადგენილი ვადებით.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულიდან გამომდინარე, სააგენტოში წარმოდგენილი ნებისმიერი საჩივარი გადის შემოწმების (ფორმალური და მატერიალური დასაშვებობა) ეტაპს და სააგენტო, კონკრეტული საქმის გარემოებებიდან გამომდინარე, ინფორმაციის/მტკიცებულებების შეფასებისა და საქმის გარემოებების სრულყოფილი შესწავლის შედეგად, იღებს გადაწყვეტილებას საჩივრის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყების/არდაწყების შესახებ. საჩივრის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყებისთვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ მატერიალური დასაშვებობის შესწავლის ეტაპზე იკვეთებოდეს კანონმდებლობის დარღვევის შესახებ გონივრული ექვის არსებობა. განსახილველ შემთხვევაში საჩივარში მოცემული გარემოებები გაანალიზებულია სწორედ გონივრული ექვის სტანდარტის არსებობის კრილში.

¹² Commission Notice on Best Practices for the Conduct of Proceedings Concerning Articles 101 and 102 TFEU (ob. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52011XC1020%2802%29>) §12 [10.09.2026]

¹³ იქვე §13

¹⁴ ECJ Case T-24/90, 18.09.1992, §77

¹⁵ საქართველოს კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2018 წლის 7 მაისის №04/113 ბრძანებით დამტკიცებული გადაწყვეტილება („გორის ტაქსების საქმე II“), გვ. 10

3.2. კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტების სავარაუდო დარღვევა

კანონის 11³ მუხლი კრძალავს არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას. აღნიშნული მუხლის მე-2 პუნქტი თავდაპირველად ზოგადად განმარტავს, თუ რა შემთხვევაში ჩაითვლება ქმედება არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად. კერძოდ, კანონი არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად მიიჩნევს ეკონომიკური აგენტის ნებისმიერ ისეთ ქმედებას, რომელიც ეწინააღმდეგება საქმიანი ეთიკის ნორმებს და ლახავს კონკურენტთა და მომხმარებელთა ინტერესებს. შესაბამისად, აღნიშნული მუხლის ზოგადი ნორმატიული შემადგენლობის მიხედვით, ეკონომიკური აგენტის ქმედების არაკეთილსინდისიერ კონკურენციად მიჩნევისათვის, საჭიროა შემდეგი პირობების ერთობლივად არსებობა:

ა) ქმედება უნდა ეწინააღმდეგებოდეს საქმიანი ეთიკის ნორმებს - „კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონი, ისევე, როგორც ზოგადად, ქართული კანონმდებლობა, არ განმარტავს, თუ კონკრეტულად რა მოიაზრება „საქმიანი ეთიკის ნორმებში“. თუმცა, საქართველოში კერძოსამართლებრივი ურთიერთობები ეფუძნება კეთილსინდისიერების პრინციპს. სააგენტო აღნიშნავს, რომ საქმიანი ეთიკის ნორმები ირღვევა, როდესაც ეკონომიკური აგენტის ქცევა ეწინააღმდეგება კეთილსინდისიერების პრინციპს. ამავდროულად, სააგენტო აღნიშნულ კრიტერიუმს აფასებს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში. როგორც საქართველოს უზენაესი სასამართლო განმარტავს, ზოგადად, ყველა მართლწესრიგი სამართლის სუბიექტთა ქცევის წესს კეთილსინდისიერების პრინციპზე აფუძნებს და ამ პრინციპს ნორმატიულ კონცეფციად განიხილავს. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მე-8 მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილენი ვალდებული არიან, კეთილსინდისიერად განახორციელონ თავიანთი უფლებები და მოვალეობები. კეთილსინდისიერების პრინციპი უმეტესწილად დაკავშირებულია მორალურ სტანდარტებთან. კეთილსინდისიერება ნიშნავს გულწრფელობას, მიუკერძოებლობას, ობიექტურობას, სამართლიანობასა და სხვა.¹⁶

ბ) ქმედება უნდა ლახავდეს კონკურენტთა ინტერესებს - კანონის მე-3 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, კონკურენტი ეკონომიკურ აგენტად მიიჩნევა შესაბამის ბაზარზე მოქმედი ან პოტენციური ეკონომიკური აგენტი, ხოლო იმავე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, პოტენციური კონკურენტი ეკონომიკური აგენტი არის დაინტერესებული ეკონომიკური აგენტი, რომელსაც აქვს დასაბუთებული განზრახვა შესაბამის ბაზარზე შესასვლელად. შესაბამისად, კონკურენტი ეკონომიკური აგენტის ინტერესების შელახვად ჩაითვლება ნებისმიერი ქმედება, რომელიც რაიმე ფორმით ზიანს აყენებს იმავე შესაბამის ბაზარზე ამჟამად მოქმედ ან პოტენციურ ეკონომიკურ აგენტს.

¹⁶ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 თებერვლის გაჩინება, საქმე Nსს-1184-1145-2016, პუნქტი 38, იხ. <https://www.supremecourt.ge/ka/fullcase/58618/1> [21.09.2026]

გ) ქმედება უნდა ლახავდეს მომხმარებლის ინტერესებს - კანონი არ იცნობს სპეციალურ ცნებას „მომხმარებელი“, თუმცა აღნიშნული ტერმინი განმარტებულია „ბაზრის ანალიზის მეთოდური მითითებების დამტკიცების თაობაზე“ კონკურენციის სააგენტოს თავმჯდომარის 2020 წლის 23 ოქტომბრის №37 ბრძანებით დამტკიცებული მითითებების მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტში. კერძოდ, მომხმარებელი არის პირი, რომელიც პირადი მოხმარების ან სამეწარმეო მიზნებისათვის იძენს საქონელს/მომსახურებას. ამდენად, კონკურენციის კანონმდებლობა მომხმარებლად მიიჩნევს როგორც ფიზიკურ, ასევე იურიდიულ პირს.

გარდა ზემოთ მითითებული ზოგადი ნორმატიული შემადგენლობისა, კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტი, ასევე, შეიცავს არასრულ სიას იმ სამაგალითო ქმედებებისა (სპეციალური ნორმატიული შემადგენლობები), რომლებიც წარმოადგენენ არაკეთილსინდისიერ კონკურენციას.

მოცემულ შემთხვევაში, მიუხედავად იმისა, რომ საჩივრის ავტორი კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტზე ზოგადად მიუთითებს და კონკრეტულ ქვეპუნქტებს არ აკონკრეტებს, მის მიერ აღწერილი გარემოებები, კერძოდ, მომხმარებლისთვის პროდუქციის ხარისხის, წარმოშობისა და მისთვის დამახასიათებელი ტექნიკური თვისებების შესახებ არასწორი ინფორმაციის მიწოდება, აგრეთვე კონკურენტის საქონლის ფორმის, შეფუთვისა და გარეგნული იერსახის მითვისება, თავისი შინაარსიდან გამომდინარე, შესაძლოა მოექცეს კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ქმედებების დისპოზიციაში.

მოცემულ შემთხვევაში, მომჩივანი მიუთითებს, რომ მასსა და SMEG-ს შორის გაფორმებული სადისტრიბუციო ხელშეკრულება და SMEG-ის სასაქონლო ნიშნის რეგისტრაციის ფაქტი მას ანიჭებს SMEG-ის პროდუქციის საქართველოში ექსკლუზიურად შემოტანისა და რეალიზაციის უფლებას. შესაბამისად, მომჩივნის პოზიციით, სხვა, მესამე პირს არ უნდა ჰქონდეს აღნიშნული პროდუქციის საქართველოს ტერიტორიაზე რეალიზაციის უფლება, ხოლო ასეთი პროდუქციის რეალიზაციის შემთხვევაში, იგი კონტრაფაქციულად უნდა ჩაითვალოს.

აღსანიშნავია, რომ მომჩივნის მიერ წარმოდგენილი სადისტრიბუციო ხელშეკრულების თანახმად,

ამასთან, ვინაიდან ხელშეკრულების დანართები თავად ხელშეკრულებაში მითითებული პირობებისა და უფლებამოსილებების განსაზღვრის ნაწილია, მათი წარმოდგენლობა ნიშნავს, რომ სააგენტოსთვის ხელშეკრულება წარმოდგენილი არ იქნა სრულყოფილი სახით. მით უმეტეს, სააგენტოს მიერ შესაბამისი დანართების წარმოდგენა პირდაპირ იქნა მოთხოვნილი¹⁷, თუმცა მომჩივანმა მოთხოვნილი დოკუმენტაცია¹⁸ სრულად არ წარმოადგინა.¹⁹

მომჩივნის განმარტებით, მოპასუხე SMEG-ის პროდუქციის რეალიზაციას მნიშვნელოვნად დაბალ ფასად ახორციელებს, რაც, მისი შეფასებით, განაპირობებს მომხმარებელთა გადინებას და ქმნის მომჩივნის მიერ პროდუქციის რეალიზაციის შემცირების რეალურ

¹⁷ სააგენტოს წერილები: რეგ. N02/5778, (25.08.2026); რეგ. N02/6259 (14.09.2026)

¹⁸ 2026 წლის 22 ოქტომბრის მდგომარეობით

¹⁹ რეგ. N01/8492 (21.09.2026)

საფრთხეს. კერძოდ, მომჩივნის მითითებით, „ჯესურის“ ელექტრონულ გვერდებზე SMEG-ის ელექტრონული ჩაიდანი, ტოსტერი და გაზის ჩაიდანი 400 ლარად იყიდება, მაშინ როდესაც აღნიშნული პროდუქციის მომჩივნის სარეალიზაციო ფასები, 630, 630 და 490 ლარს შეადგენს.

მომჩივანი ასევე მიუთითებს, რომ მოპასუხის ელექტრონულ პლატფორმებზე განთავსებული განცხადებები, SMEG-ის სასაქონლო ნიშნის გამოყენების ამსახველი ფოტომასალა, პროდუქციის რეალიზაციის ფაქტი და აღნიშნული პროდუქციის ფასი, ერთობლიობაში, საკმარის საფუძველს ქმნის იმის დასასაბუთებლად, რომ მას ადგება მნიშვნელოვანი ქონებრივი ზიანი. ამასთან, მომჩივნის განმარტებით, ზემოაღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე, „უდავო ფაქტობრივ გარემოებად“ უნდა იქნეს მიჩნეული, რომ „ჯესურის“ ონლაინ მაღაზია კონტრაფაქციული პროდუქციის რეალიზაციას ახორციელებს.

სააგენტო უთითებს, რომ მომჩივანის საბაზრო ფასთან შედარებით დაბალ ფასად მოპასუხის მხრიდან SMEG-ის პროდუქციის რეალიზაციის ფაქტი, თავისთავად, ვერ ადასტურებს, რომ პროდუქცია კონტრაფაქციულია. კერძოდ, მხოლოდ პროდუქციის დაბალი სარეალიზაციო ფასი, თავისთავად არ იძლევა მისი არაორიგინალობის შესახებ დასკვნის გაკეთების საფუძველს, ვინაიდან პროდუქციის ფასწარმოქმნაზე შესაძლოა გავლენას ახდენდეს მისი შესყიდვის პირობები, მათ შორის, ფასდაკლებით ან სხვა კომერციული პირობებით შეძენა, აგრეთვე საოპერაციო ხარჯები, მარჟა და სხვა. შესაბამისად, პროდუქციის დაბალი ფასით რეალიზაციის ფაქტი, დამატებითი დამადასტურებელი მტკიცებულებების არარსებობის პირობებში, ვერ ჩაითვლება მისი კონტრაფაქციულობის საკმარის მტკიცებულებად. პროდუქციის კონტრაფაქციულობის დადასტურებასთან მიმართებით მტკიცების მაღალი სტანდარტი არსებობს. საქონლის კონტრაფაქციულობის დასადასტურებლად აუცილებელია ისეთი მტკიცებულებების არსებობა, რომლებიც უშუალოდ მიუთითებს პროდუქციის არაორიგინალობაზე ან მისი წარმოების წყაროსთან შეუსაბამობაზე.

სააგენტოს შეფასებით, მომჩივნის მიერ დამატებით წარმოდგენილი ეკრანული ანაბეჭდები (ე.წ. Screenshot-ები), რომლებზეც სხვადასხვა ონლაინ მაღაზიის მიერ განთავსებული SMEG-ის პროდუქციის ფოტოები და ვიზუალური მასალაა ასახული, აღნიშნული მტკიცების დასადასტურებლად საკმარისი არ არის. პროდუქციის ფოტოებზე ან ვიზუალურ მახასიათებლებზე დაყრდნობით, სპეციალური კომპეტენტური ორგანოს/პირის დადასტურების ან სპეციალური დასკვნის/შეფასების გარეშე, ობიექტურად შეუძლებელია კონკრეტული პროდუქტის კონტრაფაქციულად მიჩნევა. შესაბამისად, აღნიშნული ეკრანული ანაბეჭდები შესაძლოა მიუთითებდეს მხოლოდ გარკვეული პროდუქციის ვიზუალურ მსგავსებაზე ან განსხვავებაზე, თუმცა თავისთავად არ ადასტურებს პროდუქციის კონტრაფაქციულობის ფაქტს.

როგორც უკვე აღინიშნა, განსახილველ საქმეში მომჩივნის ძირითადი არგუმენტაცია SMEG-ის პროდუქციის კონტრაფაქციულობას უკავშირდება. აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოების დადგენა კომპლექსურ ხასიათს ატარებს და მოითხოვს პროდუქციის ავთენტურობის, წარმომავლობის, სასაქონლო ნიშნის გამოყენების კანონიერებისა და სხვა შესაბამის გარემოებათა სპეციალურ შემოწმებას. ინტელექტუალური საკუთრების დაცვისა და კონტრაფაქციული საქონლის გამოვლენის მიზნით, მოქმედი კანონმდებლობა შესაბამის უწყებებს ამ კუთხით ანიჭებს მანდატს: საბაჟო კონტროლის ფარგლებში, შემოსავლების სამსახურის საბაჟო დეპარტამენტი უზრუნველყოფს საექვო საქონლის შეჩერებას²⁰, ხოლო სასაქონლო ნიშნის მართლსაწინააღმდეგო გამოყენება შესაძლოა გახდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის საფუძველი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისად²¹, რომელთა გამოძიებაც საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის განსაკუთრებულ კომპეტენციას განეკუთვნება.

ამდენად, მოცემული საჩივრის ფარგლებში სააგენტომ SMEG-ის პროდუქციის კონტრაფაქციულობის საკითხი შეიძლება შეაფასოს მხოლოდ იმ მოცულობით, რაც „კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონის 11³ მუხლით გათვალისწინებული ქმედებ(ებ)ის არსებობის დასადგენად არის საჭირო. ხოლო, იმ პირობებში, როდესაც არ არსებობს პროდუქციის კონტრაფაქციულობის დამადასტურებელი სათანადო და ობიექტური მტკიცებულებები (კომპეტენტური ორგანოს გადაწყვეტილება ან ოფიციალური ექსპერტიზის დასკვნა), სააგენტო ფაქტობრივად მოკლებულია შესაძლებლობას, მხოლოდ მომჩივნის სუბიექტურ ვარაუდებსა და მასალებზე დაყრდნობით მართლზომიერად დაასკვნას, რომ მოპასუხის მიერ რეალიზებული პროდუქცია კონტრაფაქციული იყო და შემდგომ შეაფასოს აღნიშნული ქმედება კანონის მე-11³ მუხლთან მიმართებით.

აღსანიშნავია, რომ სააგენტომ, მიმდინარე ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში, მოიძია ინფორმაცია „ჯესურის“ მიერ 2024 წლიდან დღემდე პერიოდში იმპორტირებული საქონლის შესახებ. აღნიშნული ინფორმაციის შედეგად დადგინდა, რომ შემოსავლების სამსახურის მონაცემთა ელექტრონული ბაზების მიხედვით, მითითებულ პერიოდში აღნიშნულ ეკონომიკურ აგენტს იმპორტი არ უფიქსირდება.²² ამდენად, საქმეში არსებული მასალებით არ დასტურდება „ჯესურის“ მიერ SMEG-ის პროდუქციის ფაქტობრივი შეძენისა და რეალიზაციის განხორციელება.

მომჩივანი ასევე მიუთითებს, რომ მან მოპასუხეს მოსთხოვა SMEG-ის სასაქონლო ნიშნის გამოყენების შეწყვეტა და ამისათვის განუსაზღვრა 5-დღიანი ვადა, თუმცა მოპასუხემ მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა და განაგრძო სასაქონლო ნიშნის გამოყენება. აღნიშნული

²⁰ „ინტელექტუალურ საკუთრებასთან დაკავშირებულ სასაზღვრო ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად

²¹ სისხლის სამართლის კოდექსის 196-ე მუხლი

²² სააგენტოს სტრატეგიული ბაზრების მონიტორინგის დეპარტამენტის N 03/1515 მოხსენებითი ბარათი (10.09.2026)

გარემოების დასადასტურებლად მომჩივანმა წარმოადგინა ევრანული ანაბეჭდი, რომელიც, მისი განმარტებით, ასახავს „ვერონას“ მიერ „ჯესურის“ ონლაინ მაღაზიის გვერდზე გაგზავნილ გამაფრთხილებელ კორესპონდენციას. წარმოდგენილ ევრანულ ანაბეჭდზე არ იკითხება „ვერონას“ მიერ გაგზავნილი შეტყობინების შინაარსი, ასევე ბუნდოვანია მოპასუხის უკუკავშირის ნაწილი. შესაბამისად, აღნიშნული მტკიცებულება არ იძლევა შესაძლებლობას, ცალსახად დადგინდეს, რა კონკრეტული მოთხოვნა წაუყენა მომჩივანმა მოპასუხეს, რა შინაარსით განხორციელდა კომუნიკაცია და რა რეაგირება მოჰყვა მას მოპასუხის მხრიდან.

ამასთან, სააგენტო განმარტავს, რომ სასაქონლო ნიშნის გამოყენებასთან დაკავშირებული დავის შეფასებისას აუცილებელია შესაბამისი ფაქტობრივი გარემოებებისა და მტკიცებულებების ერთობლივი შეფასება. სააგენტო, როგორც კონკურენციის კანონმდებლობის აღსრულებაზე უფლებამოსილი ორგანო, საკუთარი კომპეტენციის ფარგლებში აფასებს იმ ქმედებებს, რომლებიც შესაძლოა „კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ დარღვევას წარმოადგენდეს.

ამასთან, მნიშვნელოვანია ხაზის გაესვას იმ გარემოებას, რომ სასაქონლო ნიშნის გამოყენებასთან დაკავშირებული საკითხების შეფასება, მათ შორის, კონკრეტულ შემთხვევაში სასაქონლო ნიშნის მფლობელის განსაკუთრებული უფლებების დარღვევის დადგენა, უნდა განხორციელდეს შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლებისა და უწყების კომპეტენციის ფარგლებში. კერძოდ, „სასაქონლო ნიშნების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, სასაქონლო ნიშანზე განსაკუთრებული უფლების დარღვევის შემთხვევაში სასაქონლო ნიშნის მფლობელს უფლება აქვს მიმართოს სასამართლოს და მოითხოვოს, მათ შორის, დამრღვევი ქმედების შეწყვეტა და მიყენებული ზიანის ანაზღაურება. შესაბამისად, სასაქონლო ნიშანზე განსაკუთრებული უფლების დარღვევასთან დაკავშირებული მოთხოვნების განხორციელებისთვის კანონით გათვალისწინებულია სასამართლოსთვის მიმართვის შესაბამისი სამართლებრივი მექანიზმი.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულის გათვალისწინებით, სააგენტო უთითებს, რომ საქმეში არსებული გარემოებები და მასალები არ წარმოშობს გონივრულ ეჭვს საჩივრის მატერიალური დასაშვებობის თაობაზე.

შუალედური დასკვნა

კონკურენციის სამართლის მიზანი ბაზარზე ჯანსაღი კონკურენციის ხელშეწყობა და დაცვაა. სააგენტო კანონმდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში საჩივრის მატერიალური დასაშვებობის ეტაპზე ამოწმებს, აკმაყოფილებს თუ არა საჩივარი და მასში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები კონკურენციის შესახებ საქართველოს

კანონმდებლობის დარღვევის გონივრული ეჭვის სამართლებრივ სტანდარტს. სააგენტო აღნიშნული მიზნით აფასებს საჩივარში მოცემულ ინფორმაციას და დასაშვებობის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას ითვალისწინებს საჩივრის დასაბუთებულობას. დასაშვებობის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას სააგენტო მხედველობაში იღებს მომჩივნის და მოპასუხის მიერ წარმოდგენილ არგუმენტებსა და მტკიცებულებებს და მათი ყოველმხრივი ანალიზით ადგენს აკმაყოფილებს თუ არა საჩივარი გონივრული ეჭვის სტანდარტს.

მიმდინარე ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში გამოთხოვილი/მიღებული ინფორმაციის ანალიზისა და შეფასების საფუძველზე, წინამდებარე გადაწყვეტილებაში მითითებული გარემოებებისა და მსჯელობის გათვალისწინებით, სააგენტო მიიჩნევს, რომ მოცემულ შემთხვევაში არ დასტურდება კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტების სავარაუდო დარღვევის შესახებ გონივრული ეჭვის არსებობა. შესაბამისად, სააგენტო მიზანშეუწონლად მიიჩნევს კანონის 11³ მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებს სავარაუდო დარღვევის ფაქტზე საქმის მოკვლევის დაწყებას.

შედეგად, სააგენტო მიიჩნევს, რომ არ არსებობს საქმეზე მოკვლევის დაწყების სამართლებრივი საფუძველი.

მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ საჩივრის დაუშვებლად ცნობა არ უთანაბრდება მასში მოყვანილი შესაძლო სამართალდარღვევის არარსებობის შესახებ დასკვნას. სააგენტო, ნებისმიერ დროს, გონივრული ეჭვის გაჩენის შემთხვევაში, ან ახლად აღმოჩენილი/ახლადგამოვლენილი გარემოების არსებობის პირობებში, ახალი საჩივრის საფუძველზე, ასევე, საკუთარი ინიციატივით, უფლებამოსილია დაიწყოს მოკვლევა შესაბამის ბაზარზე.

სარეზოლუციო ნაწილი

„კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონის 17¹ მუხლის მე-2 და მე-4 პუნქტების, 23-ე მუხლის პირველი პუნქტის, 24-ე მუხლის „ბ“ პუნქტის, „საჩივრის ფორმის, მისი წარდგენის წესის და საჩივრის დასაშვებობასთან დაკავშირებული პროცედურისა და ვადების დამტკიცების თაობაზე“ სააგენტოს თავმჯდომარის 2020 წლის 23 ოქტომბრის №38 ბრძანებით დამტკიცებული პროცედურის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის, მე-13 მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებისა და მე-3 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად,

სააგენტომ დაადგინა:

1. დაუშვებლად იქნეს ცნობილი შპს „ვერონას“ (ს/ნ: 401979187) 2026 წლის 27 ივლისის N01/6716 საჩივარი;
2. მომჩივანს უარი ეთქვას წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველზე საქმის მოკვლევის დაწყებაზე;
3. წინამდებარე გადაწყვეტილება ეცნობოს მომჩივან და მოპასუხე მხარეებს;
4. გადაწყვეტილება საქმის მასალებთან ერთად (კონფიდენციალურობის დაცვით) გადაეგზავნოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს;
5. გადაწყვეტილება მისი მიღებიდან 10 (ათი) სამუშაო დღის ვადაში გამოქვეყნდეს სააგენტოს ოფიციალურ ვებგვერდზე, ინფორმაციის კონფიდენციალურობის დაცვით;
6. ამ ბრძანების გასაჩივრება შესაძლებელია საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით, მისი გაცნობიდან ერთი თვის ვადაში თბილისის საქალაქო სასამართლოში (მისამართი: ქალაქი თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი №64);
7. ეს ბრძანება ამოქმედდეს ხელმოწერისთანავე.

ირაკლი ლექვიჩიძე

თავმჯდომარე

